

วัดคูหาสวรรค์

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ ตำบลไหล่ม่วง อำเภอดงรัก จังหวัดอุบลราชธานี

ประวัติความเป็นมา ตามคำบอกเล่าสร้างในราวปีพ.ศ.๒๔๕๐ ครั้งหมู่บ้านตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ขวาของห้วยไหล่ม่วง โดยวัดได้อาศัยอุทกสีมา(สิมน้ำ) ของหนองน้ำใกล้หมู่บ้านเดิมเป็นที่ประกอบพิธีทางศาสนาซึ่งยังปรากฏและเรียกขานกันว่า “หนองสิม” จนปัจจุบัน ต่อมาชาวบ้านเกิดโรคห่า (อหิวาตกโรค) และอพยพมาตั้งบ้านใหม่ มีนามว่า บ้านดอนงัว เหตุ เพราะมีวัวป่ามาก เรียกตามภาษาท้องถิ่นว่า “ดอนงัว” ได้รับนามวัดว่า “วัดคูหาสวรรค์” แปลว่าที่อยู่อันเจริญเท่านั้น สถานที่/สิ่งทีเคารพเลื่อมใสศรัทธาของประชาชน ๑. พระพุทธรูปนิมิตมงคลปางสุโขทัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๕๕ นิ้วสูง ๑.๐๕ เมตร ๒. รูปหล่อหลวงพ่อชนะเนื้อทองแดงขนาดหน้าตักกว้าง ๒๕ เมตร สูง ๕๐ เซนติเมตร ๓. ต้นพระมหาโพธิ์เก่าแก่ดั้งเดิมพร้อมวัด

ลำดับเจ้าอาวาส อดีตถึงปัจจุบัน

๑. พระมา รมณีโร ดำรงตำแหน่งเมื่อ พ.ศ. ไม่ปรากฏหลักฐาน
๒. พระพรหม ดำรงตำแหน่งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑
๓. พระครูวุฒิวังนคุณ ดำรงตำแหน่งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๖
๔. พระครูปริยัติคุณสาร ดำรงตำแหน่งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒

พื้นที่ตั้งวัด น.ศ๓/น.ศ๓ก มีเนื้อที่ ๖ ไร่ ๑ งาน ๕๓ วา มีอาณาเขต

ทิศเหนือ	ยาว	๔๐.๓๔ เมตร	จด ถนนสาธารณะ
ทิศใต้	ยาว	๕๕ เมตร	จด ถนนสาธารณะ
ทิศตะวันออก	ยาว	๖๕ เมตร	จด ถนนสาธารณะ
ทิศตะวันตก	ยาว	๖๐ เมตร	จด ถนนสาธารณะ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี